Ἡ σύγκλητος τῆς ΑΣΟΕΕ ἀπαντᾶ στίς ἐπικρίσεις

Μᾶς ἀπεστάλη χθές τήν νύκτα ἀνακοίνωσις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν συνοδευομένη ὑπό τῆς ἀκολούθου ἐπιστολῆς:

Κύριε Διευθυντά,

Κατόπιν τῶν δημοσιευμάτων, ἄρθρων καί σχολίων τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας ἐν σχέσει πρός τήν κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν 12 φοιτητῶν τῆς Σχολῆς μας, ἡ Σύγκλητος ἀποστέλλει τήν συνημμένην ἀνακοίνωσιν παρακαλοῦσα, ὅπως συμφώνως τῷ περί Τύπου νόμῳ, καταχωρίσητε ταύτην αὐτούσιον εἰς τήν ἀμέσως προσεχῆ ἔκδοσίν σας.

Ἐντολῇ τῆς Συγκλήτου
Ὁ Πρύτανις
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΚΕΡΗΣ

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

«Ἐξ αἰτίας τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου, ὑπό μερίδος τοῦ Τύπου σχετικῶς πρός τό θέμα κλήσεως εἰς ἀπολογίαν δώδεκα φοιτητῶν τῆς Σχολῆς μας, ἡ Σύγκλητος τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. ἀνακοινοῖ τά ἀκόλουθα, πρός ἐνημέρωσιν τῆς κοινῆς γνώμης καί ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ἡ κλῆσις εἰς ἀπολογίαν παρά τοῦ κ. Πρυτάνεως δέν ἐγένετο ἀποφάσει ἤ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἰδίου, ἀλλά κατόπιν ἀποφάσεως ὁμοφώνου τῆς Συγκλήτου.

Τό κυκλοφοροῦν εὐρέως ἔντυπον τῶν ἐν λόγῳ φοιτητῶν τυγχάνει ἐλεγκτέον διά τούς κάτωθι λόγους.

1. Δέν προσῆλθον ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς Σχολῆς νά ἐκθέσουν τάς σκέψεις των, νά ἀκούσουν καί ἐνημερωθοῦν παρ' αὐτῶν καί ἐν τέλει νά ὑποδείξουν ἤ ὑποστηρίξουν γραπτῶς, διά τῆς τυχόν δημοσιότητος, αἰτήματά των. Ἀντιθέτως μέ κείμενον στερούμενον ἀκριβῶν στοιχείων, ὡς κατωτέρω ἀποδεικνύεται, ἀπευθύνονται καί εἰς τήν Σύγκλητον τελεσιγραφικῶς, αἰτούμενοι, ἀπαιτοῦντες καί αἰτιώμενοι, μέ γλῶσσαν, τόνον καί ὕφος καταφανῶς ἀπᾷδον εἰς τήν ἰδιότητά των. Καί πρίν ἤ τό κείμενον τοῦτο ἐπιδοθῇ εἰς τήν Σύγκλητον, διανέμεται κατά ἑκατοντάδας εἰς τούς φοιτητάς, ἐν εἴδει φέϊγ-βολάν ἤ προκηρύξεως. Οὕτω δημιουργεῖται κλίμα κατάλληλον νά ἀναπτύξῃ ἀνησυχίας, δυσπιστίαν, ἀταξίαν καί σάλον. Δέν εἶναι δέ ἡ πρώτη φορά καθ' ἥν οἱ ἐν λόγῳ φοιτηταί χρίζονται ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἡγέτας τῶν φοιτητῶν, χωρίς οὐδενός νά ἔχουν τήν ἐντολήν, ἥν ἔχει ὁ νομίμως ὑφιστάμενος Σύλλογός των. Καί δέν ὑπάρχει προηγούμενον, καθ' ὅ ἡ Σχολή ἠρνήθη νά ἀκροασθῇ τούς φοιτητάς καί νά συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν διά τήν ἐπίλυσιν τῶν βασίμων αἰτημάτων των.

2. Τό ἔντυπον ἀναφέρει τόν ἀριθμόν τῶν λαβόντων πτυχίον κατά τά ἔτη 1968—1969 καί 1969—1970 διά νά τόν ἐμφανίσῃ ὡς μικρόν, ὡσάν τοῦτο νά δημιουργῇ εὐθύνην διά τήν Σχολήν. Καί ἐνῶ γνωρίζουν ὅτι τό 1970—71 ἔλαβον πτυχίον 609 καί τό 1971—72 ἔλαβον πτυχίον 876 ἐσκεμμένως καί σκοπίμως τό ἀποσιωποῦν. Ἀνακριβῶς συνεπῶς ἀναφέρουν ὅτι ἄνω τοῦ 60% τῶν φοιτητῶν ἐγκαταλείπουν τάς σπουδάς των.

3. Διά τοῦ ἐντύπου προτείνεται ἡ δημιουργία τμημάτων κοστολόγων καί στατιστικολόγων. Καί ἡ κοστολόγησις καί ἡ στατιστική διδάσκονται λεπτομερῶς ἐν τῇ Σχολῇ. Ἔχει δέ προταθῆ ὑπό τῆς Σχολῆς ἡ δημιουργία εἰδικεύσεως εἰς τήν στατιστικήν μέ πρόβλεψιν ἐνάρξεως τό ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1973—74.

4. Ζητοῦν κατοχύρωσιν πτυχίου, ὅταν γνωρίζουν ὅτι τοῦτο ἀπό μακροῦ ἐζητήθη ἀπό τόν Σύλλογον τῆς Σχολῆς.

5. Ζητοῦν πρακτικήν ἐξάσκησιν εἰς τήν στατιστικήν, λογιστικήν καί οἰκονομικά μαθηματικά. Καί ἐμφανίζουν οὕτω ὅτι ἡ ἐξάσκησις αὐτή δέν γίνεται νῦν. Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅτι συστηματικῶς λαμβάνει χώραν ἡ αἰτουμένη ἐξάσκησις.

6. Δέν ἀρκοῦνται δέ οἱ συντάκται τοῦ ἐντύπου εἰς ἀβασίμους προτάσεις καί ἀξιώσεις ὡς αἱ ἄνω. Προβαίνουν καί εἰς χαρακτηρισμούς μειωτικούς τουλάχιστον διά τήν Σχολήν ὅταν ἀναφέρουν ὅτι ἡ διδασκαλία εἶναι ἀναχρονιστική μέ στεῖρες διαλέξεις. Ἐνῶ οἱ Καθηγηταί προσφέρουν τήν δυνατότητα διαλόγου καί αἱ μέθοδοι διδασκαλίας ἔχουν ἐκσυγχρονισθῆ ἀκολουθοῦσαι τά πρότυπα τῶν πλέον προηγμένων χωρῶν.

7. Προτείνουν τήν αὔξησιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καί δίδουν στοιχεῖα ἐπί τοῦ ἀριθμοῦ τούτου διά τά ἀκαδημαϊκά ἔτη 1968 — 69 καί 1969—70. Ἀποσιωποῦν δέ τήν ἐξέλιξιν διά τά ἀκαδημαϊκά ἔτη 1970—71, 1971—72 καί 1972—73, κατά τήν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμός τοῦ κυρίως διδακτικοῦ προσωπικοῦ (Καθηγηταί, Ὑφηγηταί, Εἰδικοί Ἐπιστήμονες) ηὐξήθη ἀπό 21 εἰς 37, ἤτοι σχεδόν ἐδιπλασιάσθη. Πέραν τούτου λίαν συντόμως συμπληροῦται ἡ διαδικασία πληρώσεως ἑτέρων 8 ἑδρῶν. Τοιαύτην αὔξησιν διδακτικοῦ προσωπικοῦ οὐδεμία ἄλλη Σχολή ἔχει νά ἐπιδείξῃ. Ἡ τεραστία αὕτη αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ ἦτο ἀδύνατον νά διαλάθῃ τῆς προσοχῆς τῶν συντακτῶν τοῦ κειμένου, ἀφοῦ βλέπουν καί ἀκούουν τούς Καθηγητάς ἐντός τῆς Σχολῆς.

8. Ζητοῦν τήν δημιουργίαν αἰθουσῶν μικρᾶς χωρητικότητος, δι' ὀλιγομελῆ τμήματα διδασκαλίας. Ἐνῶ γνωρίζουν ἄριστα ὅτι εἰς τόν τομέα τοῦτον ἀληθής κοσμογονία συντελεῖται παρά τῆς Σχολῆς, διά τῆς ἀρξαμένης προεργασίας ἀνοικοδομήσεως τῶν πέριξ τῆς Σχολῆς χώρων, ἔργον ἤδη ἀνατεθέν ἀπό μακροῦ εἰς τό τεχνικόν γραφεῖον Δοξιάδη.

Πάντα ταῦτα πλειστάκις ἀνακοινώθησαν ἐπισήμως καί ἐπ' ἀκροατηρίῳ παρά τοῦ κ. Πρυτάνεως, καί ἦτο ἀδύνατον νά τά ἀγνοοῦν οἱ συντάκται τοῦ ἐντύπου, οἵτινες καί ἐδῶ ἀποσιωποῦν τήν ἀλήθειαν, ἀφοῦ ζητοῦν πράγματα διά τά ὁποῖα ἤδη ἔχει ἀποφασίσει ἡ Σχολή καί τά γνωρίζουν.

9. Ζητοῦν διεύρυνσιν τῆς βιβλιοθήκης, ἱκανῆς νά ἐξυπηρετῇ 6.500 φοιτητάς. Ἐνῶ εἶναι γνωστόν, περισσότερον δέ εἰς τούς ἰδίους ὅτι τό ὑπάρχον καί λειτουργοῦν ἀναγνωστήριον ἐπαρκεῖ σήμερον πλήρως, προβλέπεται δέ ἡ ἐπέκτασίς του πρός ἄνετον κάλυψιν τῶν μελλοντικῶν ἀναγκῶν. Καί πάλιν ἐπιδιώκεται ἡ δημιουργία ἐντυπώσεων, δεδομένου ὅτι τά ἑλληνόγλωσσα καί τινα ξενόγλωσσα διανέμονται εἰς τούς σπουδαστάς δωρεάν, διά δέ τά ξενόγλωσσα βιβλία λειτουργεῖ δανειστική βιβλιοθήκη.

10. Καί αἱ ἀπαιτήσεις των κορυφοῦνται. Ὑποδεικνύουν ὅτι ἡ ἐκλογή καθηγητῶν κλπ. θά πρέπει νά γίνεται ἀπό τό ἁρμόδιον συλλογικόν ὄργανον τῆς σχολῆς, προηγουμένης ὅμως δοκιμασίας καί γνώμης τῶν φοιτητῶν. Δηλαδή οἱ διδασκόμενοι νά ἐκλέγουν τούς διδάσκοντας. Τοῦτο ὅμως θά ὡδηγοῦσε ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς εἰς ἀναρχίαν καί χάος καί εὐτυχῶς οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ἐφαρμόζεται.

11. Ζητοῦν νά ἀνατεθῇ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας, τοῦ ἑστιατορίου καί τοῦ μπάρ τῆς Σχολῆς εἰς τούς σπουδαστάς. Θά ἦτο ὅμως ἄτοπον νά μεταβληθοῦν οἱ σπουδασταί εἰς διαχειριστάς τῆς περιουσίας τῆς σχολῆς ἐπί ζημίᾳ τῶν σπουδῶν των.

12. Ὅσον ἀφορᾶ τάς παρατηρήσεις των εἰς θέματα ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως, φοιτητικοῦ εἰσιτηρίου καί ὑποτροφιῶν, ἡ σχολή μας εἶναι ὠργανωμένη κατά τρόπον ἀξιόλογον, ἔχουσα τήν γενικήν ἀναγνώρισιν.

13. Χαρακτηρίζουν διαδικασίας παρά τῆς Πολιτείας νόμῳ τεθειμένας ὡς «ἀμφιβόλου καθαρότητας καί σκοπιμότητας» κλπ. κλπ. Οἱ τοιοῦτοι χαρακτηρισμοί ἀπᾴδουν πρός τήν ἰδιότητα τοῦ σπουδαστοῦ, ὅστις ὀφείλει πίστιν πρός τήν Σχολήν καί τήν Πολιτείαν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ οἱοσδήποτε ἀντικειμενικός καί ἀμερόληπτος ἀναγνώστης καί κριτής τῆς ἐν λόγῳ «σκιαγραφικῆς μελέτης», ὡς τήν χαρακτηρίζουν οἱ ἴδιοι, θά δυνηθῇ εὐχερῶς νά ἀντιληφθῇ ποῦ ἀποβλέπει τό ἔντυπον καί νά συναγάγῃ τά συμπεράσματά του.

Ἡ Σχολή, ἀδιαφοροῦσα διά τά ἀνευθύνως γραφέντα καί περιβάλλουσα μέ στοργήν ἅπαντας τούς σπουδαστάς της, θά συνεχίσῃ σταθερῶς τήν πρός τά πρόσω πορείαν της, πρός εὐόδωσιν τῶν ὑψηλῶν της σκοπῶν.

Ἡ Σύγκλητος, καθῆκον ἐπιτελοῦσα, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως ὁ κ. Πρύτανις καλέσῃ τούς ὑπογράψαντας τό ἔγγραφον ἵνα ἀπολογηθοῦν. Διότι καί ὁ τρόπος τῆς κυκλοφορίας καί τό περιεχόμενον τοῦ ἐντύπου, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω, ἐκρίθησαν πειθαρχικῶς ἐλεγκτέα.

Καί αὐτή ἡ ἐνέργεια, ἡ νόμῳ καί οὐσίᾳ βάσιμος, ἐσχολιάσθη ποικιλοτρόπως. Ἡ κοινή γνώμη ἄς κρίνῃ.

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ»

Ποινή «βαρείας» ἐπιπλήξεως στόν Κουρεμένο

Τήν ποινή τῆς «βαρείας ἐπιπλήξεως» ἐπέβαλε τό Πειθαρχικό Συμβούλιο τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, στόν φοιτητή τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Στ. Κουρεμένο ἐπειδή σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση «δέν τηρεῖ τόν εἰς τάς πανεπιστημιακάς Ἀρχάς ἤ εἰς τούς διδάσκοντας ὀφειλόμενον σεβασμόν».

Ἡ ἀπόφαση τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τό Πειθαρχικό Συμβούλιο τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων κατά τήν δευτέραν αὐτοῦ συνεδρίαν τῆς 3.2.73 λαβόν ὑπ' ὄψιν τάς καταθέσεις καί τήν ἀκροαματικήν διαδικασίαν, στηριζόμενον δέ εἰς τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 120 καί 121 τοῦ Ν.Δ. 93)69 ἀποφασίζει:

1. Κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀπαλλάσσει τόν φοιτητή τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Κουρεμένον Σταῦρον τοῦ πρώτου σκέλους τοῦ κατηγορητηρίου, 2. Διά παμψηφίας τῶν μελῶν αὐτοῦ κρίνει τόν ἐν λόγῳ φοιτητήν ἔνοχον τοῦ δευτέρου σκέλους τοῦ κατηγορητηρίου. Συγκεκριμένως, εὑρίσκει τοῦτον ἔνοχον παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 120 ἐδ. 2 τοῦ Ν.Δ. 93)69 ἤτοι «δέν τηρεῖ τόν εἰς τάς Πανεπιστημιακάς Ἀρχάς ἤ εἰς τούς διδάσκοντας ὀφειλόμενον σεβασμόν». Διά ταῦτα καί βάσει τοῦ ἄρθρου 121 παρ. 1 ἐδ. 2, ἐπιβάλλει λίαν ἐπιεικῶς εἰς τόν φοιτητήν Κουρεμένον Σταῦρον τήν ποινήν τῆς βαρείας ἐπιπλήξεως πρό τῆς Συγκλήτου».

Οἱ κατηγορίες γιά τίς ὁποῖες εἶχε παραπεμφθῆ ὁ κ. Στ. Κουρεμένος ἦταν:

«1. Περιφρονήσεις τῶν ἐντεταλμένων διά τήν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τῶν ἀρχαιρεσιῶν, καταστροφή καί ἀπόρριψις ἐπιδεικτικῶς τῶν ψηφοδελτίων εἰς τό δάπεδον.

2. Ἐπίδειξις διαγωγῆς ἀποδούσης πρός τήν ἀξιοπρέπειαν τοῦ φοιτητοῦ «καθ' ὅσον κατά τήν ἐμφάνισή σας ἐνώπιον τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν ἡ συμπεριφορά ὑμῶν ἐστερεῖτο στοιχειώδους τῶν κανόνων τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς περί τοῦ ὀφειλομένου πρός τάς πρυτανικάς ἀρχάς σεβασμοῦ».

Ἔκτακτα ἀστυνομικά μέτρα εἶχον ληφθῆ χθές στήν Ἀνωτάτη Ἐμπορική κατά τήν διάρκεια τῆς ἀπολογίας τῶν δώδεκα διωκομένων σπουδαστῶν

Ἡ ἀπολογία τῶν δώδεκα φοιτητῶν τῆς Ἀνωτάτης

«ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΒΕΛΤΙΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΜΕ ΣΦΑΛΜΑΤΑ...»

Τό ὑπόμνημα - ἀπολογία τῶν δώδεκα σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Θ. Βλάχου, Ἀπ. Λουλουδάκη, Κ. Μαργαρώνη, Εὐαγγ. Μαρώλια, Γερ. Μπαλαούρα, Μ. Μπαστάκη, Ν. Μπονέλη, Π. Ξανθοπούλου, Ζωῆς Παλούκα, Δημ. Παπαχρήστου, Ἀθ. Τσιμπίδη καί Ἐμμ. Χονδροπούλου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τήν πρώτη ἡμέρα αὐτοῦ τοῦ μήνα μᾶς κοινοποιήσατε κλῆσι γιά ἔγγραφο ἀπολογία μέσα σέ πέντε μέρες.

Ἀφορμή γιά τή κλῆσι: Μιά πολυγραφημένη μελέτη μας γιά τά προβλήματα τῆς ΑΣΟΕΕ πού μοιράσαμε στούς σπουδαστές τῆς Σχολῆς μας.

Ἡ κατηγορία εἶναι ἀβάσιμη κατά τόν νόμον καί στήν οὐσία. Εἶναι ἀβάσιμη τόσο πού τήν κάνει καί νομικά ἀπαράδεκτη.

Ἡ πρώτη σκέψη: Καμμιά ἀπάντηση σέ κλῆσι μέ τόσο ἀβάσιμες κατηγορίες. Κανένα θεῖο ἤ ἀνθρώπινο Νόμο, γραπτό ἤ ἄγραφτο δέν περιφρονήσαμε ἤ παραβιάσαμε.

Ἔχουμε ἠθικά καί νομικά αὐτό τό δικαίωμα. Ὕστερες καί πιό φροντισμένες σκέψεις. Ἴσως αὐτό δυσκολέψει τό διάλογο πού τόσο ἐπίμονα ἐπιδιώκουμε ἀνάμεσα στούς δασκάλους μας καί σέ μᾶς. Καί μέ κανένα τρόπο δέν θέλουμε νά χάσουμε μιά εὐκαιρία νά δώσουμε τήν «ἀπολογίαν» τῆς πίστεώς μας καί τῶν ἰδανικῶν μας.

1. «Συστήσαμε ὁμάδα, χωρίς νά ἐκπροσωποῦμε κανένα καί μοιράσαμε ἔντυπο προκήρυξι».

Ὁμάδα συστήσαμε — ὁμάδα ἐργασίας. Μᾶς ἕνωσε ἡ ἀνησυχία, ἡ κοινή ἀγωνία γιά τά προβλήματα βασικά τῆς Οἰκονομικῆς Παιδείας. Δέν ἐπιζητήσαμε νά τῆς δώσουμε νομικό ἔνδυμα. Ἡ πραγματική της ὑπόστασι ἐξαντλήθηκε στή μελέτη πού παρουσιάσαμε. Κι' αὐτό ποιός νόμος καί ποιά ἀρχή τ' ἀπαγορεύει;

Δέν φιλοδοξήσαμε νά ἐκπροσωπήσουμε κανένα, οὔτε φαλκιδεύσαμε ξένα δικαιώματα ἤ ἀντιλήψεις.

Οἱ ἀπόψεις πού μοιράσαμε μόνον ἐμᾶς ἐκπροσωποῦν, τήν δικιά μας ἀγωνία, τήν δικιά μας κρίση καί ἀναζήτηση ἐκφράζουν.

Καί ποιά ἡ χαρά μας; (γιά δικαίωση δέν μποροῦμε νά μιλᾶμε τώρα). Ἀνακαλύψαμε πώς οἱ πόθοι μας, οἱ ἀνησυχίες μας καί οἱ ἀναζητήσεις μας εἶναι λαχτάρα, ἀγωνία καί προβληματισμός ὅλων σχεδόν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς μας.

Δέν ἦταν προκήρυξι αὐτό πού μοιράσαμε. Δέκα φροντισμένες σελίδες γεμάτες τεκμηριωμένα στοιχεῖα κι' ὑπεύθυνη ἀξιολόγησί των. Δέν προκαλούσαμε οὔτε ἐνθαρρύναμε τυφλές ὁμαδικές ἐνέργειες καί κινήσεις κι' οὔτε ὑποσχεθήκαμε ἀνοιξή καί κίνητρα. Ὑποδείξεις ὑποβάλαμε. Δέν προπαγανδίσαμε ἰδέες μέ λιγόλεκτες φράσεις. Σέ αὐστηρά ἐπιστημονικό ὕφος ζητήσαμε κι' ἀρχίσαμε διάλογο.

2. «Ἐκφέραμε κρίσεις κι' ἀξιώσεις γιά θέματα τῆς Σχολῆς, χωρίς καμμιά ἁρμοδιότητα».

Βεβαίως μέ αὐτά ἀσχοληθήκαμε. Δέν εἶναι δικαίωμά μας μόνον. Πιό πέρα: εἶναι καθῆκον μας καί ὑποχρέωσί μας.

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι μέ τίς ὑπάρχουσες νομικές διατάξεις δέν ἀποφασίζουμε ἤ συναποφασίζουμε ἔστω κι' ἐμεῖς οἱ φοιτητές γιά ὅ,τι συμβαίνει στό ζωτικό μας χῶρο. (Σέ ἄλλη περίπτωση δέν θά μέναμε μόνον στίς ὑποδείξεις). Αὐτό σέ καμμιά περίπτωσι δέν σημαίνει ὅτι δέν μποροῦμε νά προβληματισθοῦμε σ' αὐτά, νά ἐπηρεάσουμε τίς σχετικές ἀποφάσεις πού λαμβάνονται. Καί γιατί, σ' ἕνα στάδιο πιό πέρα νά μή συναποφασίζουμε ἤ κι' ἀποφασίζουμε μόνον ἐμεῖς.

Ἡ σκέψη τοῦ κατηγορητηρίου καί παράνομη εἶναι καί ἐξωπραγματική — ἄν μή ἀναχρονιστική: Πώς τάχα, μόνο σ' ἐκεῖνον πού ἀνήκει ἡ ἀπόφασι μόνον σ' αὐτόν ἐπιτρέπεται κι' ὁ σχετικός προβληματισμός. Κι' ἄν, ἄραγε, τίς τύχες ἑνός ἔθνους τίς ἀποφασίζει ἕνας μόνον ἄνθρωπος, τότε μόνον αὐτός ἐλεύθερα γι' αὐτές μπορεῖ νά συλλογᾶται;

3. «Ἐκφέραμε ἀρνητικά(;) τόν πρός τούς καθηγητές μας ὀφειλόμενον σεβασμόν».

Πέραν τῶν γενικῶν ἀντιρρήσεων καί γιά τήν ἀοριστίαν, ἐκφράζουμε πάλιν τήν πιά βαθειά ἀπορία μας:

Μέ ποιά πράξι; Καί ποιά «ὑπόδειξι» μας;

Μέ τό ὅτι παραδώσαμε τήν μελέτη μας πρῶτα στούς δασκάλους μας; Προτείνοντας ἄραγε τήν καθιέρωση Νέων Ἑδρῶν καί Μαθημάτων; Ζητώντας αὔξηση τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ; Ἀπαιτοῦντες τήν ἐκλογήν τῶν καθηγητῶν ἀπ' τούς καθηγητές καί τήν αὐτοδιοίκησι τῆς Σχολῆς μας; Προσβάλλει τούς δασκάλους μας ὅταν ζητᾶμε μέ οὐσιαστικά (κι' ὄχι νομικά) μέτρα τήν θεραπεία τοῦ καρκινώματος πού λέγεται ἐξωπανεπιστημιακά φροντιστήρια; Θίγει τήν ἀξιοπρέπεια Σας ὅταν συζητᾶμε γιά τό φαΐ μας, γιά τή στέγη μας, γιά τήν ὑγεία μας, γιά τίς χαρές μας καί τήν ἀνάγκη νά πάψῃ τό ποδόσφαιρο, τό ΠΡΟ-ΠΟ καί τά ἄλλα νά δεσπόζουν σά μέσα ψυχαγωγίας καί νά ἀλλοτριώνουν τήν πνευματικότητά μας;

Τό σεβασμό πρός τούς δασκάλους μας δέν τόν δείξαμε μόνον παθητικά. Ὅταν πράξεις ὀλίγων εὐτυχῶς συναδέλφων μας ἀνάγκασαν πολλούς ἀπό μᾶς νά προσφύγουν στή Δικαιοσύνη, ζητήσαμε ν' ἀναληφθῇ προσωρινά ἡ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου μας ἀπ' τούς καθηγητές τῆς ΑΣΟΕΕ σάν ἀναγκαία προϋπόθεση γιά νά προχωρήσουμε στίς ἐκλογές.

4. Τίς τελευταῖες σκέψεις τοῦ κατηγορητηρίου ὁμολογοῦμε πώς δέν τίς κατανοοῦμε ἀπόλυτα. Πέρα τοῦ ὅτι ἀποτελοῦν ἀτελῆ συρραφή τοῦ κειμένου τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Ν.Δ. 93)69 δέν προσδιορίζουν τήν αἰτιώδη διαδρομή ἀπ' τήν πράξι μας στό ἀποτέλεσμα πού πιθανόν ἐπικαλοῦνται.

Ἄραγε, κ. Πρύτανι, μᾶς κατηγορεῖτε ὅτι «κλονίζομε τή τάξι καί ἐξαφανίζομε τό πνεῦμα(;) τό συμβιβαζόμενον(...;) πρός τό κοινωνικόν καί πολιτικόν καθεστώς» χωρίς νά ἀμφισβητῆτε τήν ἀλήθεια τῶν στοιχείων τῆς μελέτης μας; Διότι ὅσα στοιχεῖα χρησιμοποιήσαμε τά πήραμε ἀπό κρατικά ἔντυπα καί ἔγκυρες ἐκδόσεις.

Καί γίνεται προδοσία ὅταν ἡ ἀλήθεια μεταφέρεται ἀπό φοιτητικά χείλη; Κι' εἶναι ἀντεθνικό σάν συλλογίσαι ἐλεύθερα τήν ΑΛΗΘΕΙΑ καί ΜΟΝΟΝ αὐτήν;

Δέν θά σᾶς εἴπωμε μόνον κ. Πρύτανι ὅτι ἐνεργήσαμε σέ νόμιμα πλαίσια. Ἀλλά θά σᾶς ἐξηγήσουμε καί γιατί πράξαμε ὅτι πράξαμε. Ποιοί εἶναι οἱ ἠθικοί κανόνες καί ἀρχές πού ἀκολουθήσαμε καί ὑποσχεθήκαμε.

Προορισμός μας δέν εἶναι νά γίνουμε μικροεπαγγελματίες, μικρές βίδες μέ προκαθορισμένους ρόλους στό κοινωνικό μας σύστημα.

Δέν ἀνεβήκαμε στήν Ἀνωτάτη Παιδεία γιά νά παραμείνουμε ἀπαθεῖς ἀκροατές ξηρῶν γνώσεων καί τρωκτικά κονσερβαρισμένων ἀντιλήψεων. Δέν ζητᾶμε νά μᾶς δοθῇ ἕτοιμη ἡ ἀλήθεια. Θέλουμε νά συμμετάσχουμε στή διαδικασία σχηματισμοῦ τῶν γνώσεων καί τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀληθείας. Συμμετοχή καί στά καθορισμό τῆς διαδικασίας!

Ἀναστριχιάζουμε στή τυποποιημένη σκέψι καί ἔκφρασι, στήν ἔλλειψι κάθε φαντασίας, κάθε ἀνησυχίας κάθε προσωπικῆς δομῆς. Ἀγωνιζόμαστε γιά νά βελτιώσουμε τίς πνευματικές δυνάμεις μας ἔστω μέ σφάλματα ἔστω καί μέ πτώσεις.

Γι' αὐτά ζητήσαμε καί ἀρχίσαμε τό διάλογο. Χωρίς κολακεῖες, ὑποκρισίες καί φτηνά γρήγορα χαμόγελα. Ἡ ἐλεύθερη συνείδησί μας εἶναι ἤρεμη.

Περιμέναμε ἀπό Σᾶς πρόσκλησι γιά νά πάει πιό μπροστά καί πιό ψηλά ὁ διάλογος... Καί μᾶς ἦλθαν κλήσεις μετά ἀπό κλήσεις ἄλλης διαδικασίας «δι' ὑπόθεσί σας».

Αἱ ἀποφάσεις τῶν σπουδαστῶν τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου

Τά αἰτήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ Πολυτεχνείου, ὅπως εἶχαν διατυπωθῆ καί ὅπως ἀναφέρονται στά ἑκάστοτε ψηφίσματα τῶν γενικῶν συνελεύσεων των εἶναι τά ἀκόλουθα:

● Συμμετοχή τῶν φοιτητῶν στήν σύνταξη τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου γι' τά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύματα.

● Ἀπαγόρευση λειτουργίας σέ παραρτήματα ξενογλώσσων πανεπιστημίων.

● Κατάργηση τῶν Ν. Διαταγμάτων 93)69 καί 180)70.

● Κατοχύρωση τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου.

● Συμμετοχή ἐκπροσώπων τῶν σπουδαστῶν στό προσεχές Πανσπουδαστικό Συνέδριο.

Οἱ Ἀρχιτέκτονες

Ἡ γενική συνέλευση τῶν σπουδαστῶν Ἀρχιτεκτόνων ἐνέκρινε ψήφισμα, στό ὁποῖο ἀναφέρονται μεταξύ τῶν ἄλλων τά ἀκόλουθα:

«Ἐπειδή δέν κατοχυρώθηκε τό δικαίωμα τῶν φοιτητῶν νά συμμετάσχουν στήν σύνταξη Καταστατικοῦ Χάρτη τῶν Α.Ε.Ι.

Ἐπειδή δέν ἀποκλείσθηκε νομοθετικά ἡ λειτουργία τοῦ παρασιτικοῦ θεσμοῦ τῶν ξένων καί ἰδιωτικῶν Ἀνωτάτων Ἱδρυμάτων.

Ἐπειδή δέν ἐξασφαλίστηκε τό πανεπιστημιακό ἄσυλο.

Ἐπειδή δέν ἔγινε καμμιά ἐπίσημη ἐνέργεια γιά τήν ἄρση τῶν ἀντιφοιτητικῶν Ν.Δ. 93)69 καί 180)69:

α) Συνεχίζουμε ἀπ' ἀόριστον τήν ἀποχή μας.

β) Ἀποφασίζουμε τήν σύσταση ἐπιτροπῆς, πού θά προωθήσει τά θέματά μας στούς ἁρμοδίους καί θά προτείνει τήν σύγκληση νέας ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως πού θά κρίνει σκόπιμο. Τό Δ.Σ. ὑποχρεοῦται νά ἐνεργήσει κατάλληλα γιά τήν σύγκλησή της.

● Πιστεύουμε ὅτι ἕνα Πανσπουδαστικό Συνέδριο πρέπει νά ἐκφράζει τίς πραγματικές ἀπόψεις τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν.

● Γι' αὐτό ἐκλέγουμε ἐπιτροπή πού θά μετάσχει σ' αὐτό. Καλοῦμε τούς συναδέλφους ὅλων τῶν σχολῶν νά ἐκλέξουν στίς Γενικές ους Συνελεύσεις ἀντίστοιχες ἐπιτροπές.

Ἐάν δέν ἐξασφαλιστῇ ἡ ἀντιπροσωπευτικότητα τοῦ Πανσπουδαστικοῦ Συνεδρίου κατ' αὐτό τόν τρόπο, ἀποφασίζουμε νά ἀπόσχουμε καί ἐξουσιοδοτοῦμε τήν Ἐπιτροπή νά συγκαλέσῃ συνέδριο, πού θά ἀποτελεῖται ἀπό τίς ἐκλεγμένες ἐπιτροπές τῶν ἄλλων σχολῶν.

Παράλληλα, καλοῦμε τούς σπουδαστές τῶν ἄλλων σχολῶν τοῦ Πολυτεχνείου νά μελετήσουν τό θέμα τῆς συγκλήσεως ἑνιαίας πολυτεχνικῆς Συνελεύσεως.

● Συμπαριστάμεθα στούς συναδέλφους τῆς Σχολῆς Μηχανολόγων, πού ἐγκαταλείφθηκαν ἀπ' τό Συμβούλιό τους στήν κρίσιμη αὐτή περίοδο τῶν φοιτητικῶν διεκδικήσεων καί θεωροῦμε ὑβριστική τήν ἀνακοίνωση τοῦ Δ.Σ. «περί ὠργανωμένων ξενοκινήτων μειοψηφιῶν».

Οἱ Τοπογράφοι

Ἡ γενική συνέλευση τῶν σπουδαστῶν Ἀγρονόμων - Τοπογράφων Μηχανικῶν, ἐξέδωσε χθές ψήφισμα μέ τό ὁποῖο διαμαρτύρεται γιά τή θέση τῶν ἁρμοδίων καί τῆς πρυτανείας καί γιά τίς ἀσαφεῖς ἀπαντήσεις πού μέχρι τώρα ἔχουν δοθῆ γιά τό θέμα τῶν ξενογλώσσων ἰδιωτικῶν πανεπιστημίων καί τοῦ Κ.Χ.Π. καί ζητεῖ νά πάρουν οἱ ἁρμόδιοι σαφῆ θέση στά θέματα αὐτά.

«Θεωροῦμε, τονίζεται, ἀπαράδεκτο νά μή συμμετέχουν φοιτητές στή σύνταξη τῆς τελικῆς μορφῆς τοῦ Κ.Χ.Π. καί ζητοῦμε νά κατοχυρωθῇ μέ ὑπουργική πράξη ἡ συμμετοχή τῶν φοιτητῶν (μέ ἐπιτροπές πού θά ἐκλέξουν οἱ γενικές συνελεύσεις) στήν εἰσήγηση καί σύνταξη τοῦ προσχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη Α.Ε.Ι.».

Ἡ γενική συνέλευση μέ τό ψήφισμά της ζητεῖ: 1) Τή κατάργηση τῶν Ν.Δ. 93)69 καί 180)70. 2) Τήν κατοχύρωση τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου «ὥστε νά μή παρατηρῆται τό ἀσυμβίβαστο τῆς συνύπαρξης τῆς ἐλεύθερης πνευματικῆς ἐξέλιξης τοῦ σπουδαστῆ καί τῆς ἀστυνόμευσης».

Στή συνέχεια:

● Καταδικάζεται «ἡ παρέμβαση τῶν ἀρχῶν ἀσφαλείας σέ θέματα πού ἀφοροῦν τούς σπουδαστές καί μόνο τούς σπουδαστές: α) Γιά τίς χωρίς λόγο κλήσεις τῆς ἀσφαλείας στούς συναδέλφους «γιά ὑπόθεσίν τους», πού ἔχουν σάν ἑπόμενο τή σύλληψη, τήν κράτηση. β) Γιά τό μέτρο τῆς διακοπῆς ἀναβολῆς στρατοῦ σέ συναδέλφους».

● Διαμαρτύρεται γιά τήν σύλληψη «μέ τόν ἴδιο τρόπο καί μέ τά ἴδια ἑπόμενα τοῦ συναδέλφου καί μέλους τοῦ Δ.Σ. τῶν Ἀγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικῶν Νίκου Ρεβελάκη».

● Ζητεῖ τήν ἄμεση ἀπόλυση ὅλων τῶν κρατουμένων συναδέλφων.

● Διαμαρτύρεται γιά τίς ἀπελάσεις ὁμογενῶν σπουδαστῶν.

● Δηλώνει τήν συμπαράστασή της στούς φοιτητές πού διώκονται καί παραπέμπονται στά πειθαρχικά συμβούλια.

● Καταγγέλλει τίς πειθαρχικές διώξεις τῶν 12 σπουδαστῶν τῆς ΑΣΟΕΕ καί τῶν δύο συναδέλφων τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων.

● Συγχαίρει τόν καθηγητή Ε. Κοκκινόπουλο γιά τή «γεμάτη κατανόηση στούς σπουδαστές στάση του, ἐπίσης συγχαίρομε τούς καθηγητές Χαλκιόπουλο, Φατοῦρο, Παπαθωμόπουλο γιά τή σθεναρή στάση τους στά φοιτητικά προβλήματα».

● Ζητεῖ τή συμμετοχή ἐκλεγμένων ἀντιπροσωπευτικῶν συμβουλίων στό Πανσπουδαστικό Συνέδριο.

Καί προστίθεται στό ψήφισμα: «Ἐάν καί οἱ ὑπόλοιποι φοιτητικοί σύλλογοι στή πλειοψηφία τους δέν ἐκλέξουν μέ γενικές συνελεύσεις ἀντιπροσώπους στό Πανσπουδαστικό Συνέδριο δέν θά συμμετάσχουμε σ' αὐτό.

»Γιά νά ἐνισχύσουμε τά παραπάνω αἰτήματά μας καί γιά νά διαμαρτυρηθοῦμε γιά ὅσα γίνονται σέ βάρος τῶν φοιτητῶν ἀποφασίζουμε ἀποχή μέχρι τή Δευτέρα 12.2.73 ὁπότε καί θά συνέλθῃ νέα γενική συνέλευση πού θά ἀποφασίσει γιά τήν περαιτέρω πορεία. Ἐάν δέν δοθῇ ἄδεια γιά γενική συνέλευση συνεχίζεται ἡ ἀποχή.

»Ἐψηφίσθη μέ 184 ὑπέρ καί 19 κατά ἐπί συνόλου 206, οἱ ὁποῖοι παρευρέθησαν στήν Γενική Συνέλευση».

Οἱ Μηχανολόγοι

Τό παραιτηθέν Δ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου σπουδαστῶν Μηχανολόγων - Ἠλεκτρολόγων, σέ ἀνακοίνωσή του ἐπεξηγεῖ τούς λόγους τῆς παραιτήσεώς του καί ἀναφέρει μεταξύ τῶν ἄλλων τά ἑξῆς:

● Οἱ γενικές συνελεύσεις δέν ἀντιπροσωπεύουν τήν γνώμη τῆς πλειοψηφίας «διότι, ἐνῶ εἰς τήν Σχολήν φοιτοῦν 1.019 σπουδασταί εἰς τάς γεν. συνελεύσεις προσέρχονται 300 καί πάντοτε οἱ ἴδιοι».

● Αἱ μέθοδοι πού χρησιμοποιοῦνται «ὑπό τῆς ὠργανωμένης μειοψηφίας... ἀποτελοῦν καταστρατήγησιν τῆς δημοκρατίας καί προσβάλλουν τήν ἀξιοπρέπειαν τῶν συναδέλφων».

● «Ἐπιχειρεῖται ἐκτροπή ἐκ τῶν σπουδαστικῶν θεμάτων, τά ὁποῖα ἀπασχολοῦν τούς συναδέλφους καί γίνεται ἔντεχνος κατεύθυνσις τῆς συζητήσεως ἀλλοῦ...».

● «Εἶναι πλέον φανερόν ὅτι ἐπιχειρεῖται ἡ πρόκλησις διά καθαρῶς πολιτικούς λόγους κλίματος ἀναρχίας δι' ἀδικαιολογήτων ἀποχῶν καί διαδηλώσεων...».

Τήν ἀνακοίνωση γιά τήν παραίτηση τοῦ Δ.Σ. ὑπογράφει μόνον ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. κ. Νικ. Μπουκίδης.

Σέ ἀπάντηση τῆς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεως, 219 σπουδασταί τῆς Σχολῆς Μηχανολόγων καί ὑπέγραψαν δήλωση μέ τήν ὁποία ἀντικρούονται οἱ κατηγορίες τοῦ Δ.Σ. Συγκεκριμένα, μεταξύ τῶν ἄλλων, ἀναφέρουν:

● Πάντοτε οἱ αἴθουσες πού χρησιμοποιοῦνται γιά τίς γενικές συνελεύσεις εἶναι ἀσφυκτικά γεμάτες καί οἱ διάδρομοί του εἶναι γεμάτοι ἀπό ὀρθίους. Οἱ γενικές συνελεύσεις δέν εἶναι ὑπόθεσις μερικῶν φοιτητοπατέρων ἀλλά ὅλων τῶν φοιτητῶν. Σημειοῦται ὅτι ἐνῶ πάντοτε οἱ παρόντες ἀποτελοῦν ἀπαρτίαν συμφώνως μέ τόν Α.Κ. καί τό Καταστατικό καί παρίστανται περισσότερα ἀπό 300 μέλη, στίς ἀρχαιρεσίες πῆραν μέρος ἐπίσημα 384 μέλη.

2) Καταγγέλλει τό Συμβούλιον ὅτι ὠργανωμένη μειοψηφία καταστρατηγεῖ τήν θέλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Ἀναφέρουμε ὅτι: Πάντοτε οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται μετά ἀπό πλήρη συζήτηση καί ἀνάλυση.

3) Καταγγέλλουμε τό Δ.Σ. ὅτι συστηματικῶς καί συνεχῶς ἐπολιτικοποίησε τόν φοιτητικό συνδικαλισμό μέ σκοπό νά διχάσῃ τούς φοιτητάς.

«Τελειώνουμε, τονίζεται, ζητώντας καί πάλι Γενική Συνέλευση, ἡ ὁποία εἶναι τό κυρίαρχο ὄργανο τοῦ Συλλόγου».

Οἱ Χημικοί

Ἡ γενική συνέλευση τῶν σπουδαστῶν Χημικῶν — Μεταλλειολόγων σέ ψήφισμά της ἀναφέρει μεταξύ τῶν ἄλλων τά ἑξῆς:

«Λαμβάνοντας ὑπ' ὄψι ὅτι, παραμένει ἀδιάψευστη ἡ ἐπίσημη θέση τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ὅτι δέν ἔχουμε αἰτήματα μολονότι τά ὑποβάλαμε, καί ὅτι εἴμαστε ξενοκίνητοι, δεδομένου ὅτι συνεχίζεται ἡ συνομιλία μας μέ τήν πολιτεία μέ συλλήψεις, πειθαρχικά, ἀπελάσεις, ἐνῶ ὡς πρός τάς ἀπαντήσεις πού ζητήσαμε ὑπάρχει ἀδιάφορη ἤ σκόπιμη σιωπή, καί δεδομένου ὅτι οὐσιαστική συνεργασία φοιτητῶν καί Πρυτανείας δέν εὐνοεῖται μέ προϋποθέσεις ὅπως τό 93)69 καί 180)69, κατερχόμαστε ὡς τό Σάββατο σέ ἀποχή ἐντόνου διαμαρτυρίας γιά ὅλα αὐτά. Ἐπειδή ἔχομε πεισθῇ ἀπό τήν ὅλη μεταχείριση τῶν Ἀρχῶν ὅτι ὁ διάλογος εἶναι μέσον πού δέν ἀποδίδει ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως διά τήν Δευτέραν 12—2—73 ἡ ὁποία θά καθορίσῃ τήν περαιτέρω στάση μας».

Στή συνέχεια τονίζονται τά ἑξῆς:

«Καταδικάζομε Ν.Δ. ὅπως τό 180)69 τό ὁποῖον καταστρατηγεῖ τήν αὐτονομία τοῦ ΑΕΙ, τό Ν.Δ. 180)69, πού μέ τίς ἁρμοδιότητες, πού δίδει στόν Κυβερνητικό Ἐπίτροπο, τόν καθιερώνει σάν ἀνώτατο ἐπιτηρητή τῆς λειτουργίας τοῦ Α.Ε.Ι. Θεωροῦντες τό Ν.Δ., ὡς ἀνασταλτικό τῆς ἐλεύθερης ἀνάπτυξης τῆς Παιδείας καί ὡς θίγον καί ἐμᾶς καί τούς ἀκαδημαϊκούς δασκάλους μας ζητοῦμε τήν κατάργησή του.

» Νά ἐπιστρέψουν στά Α.Ε.Ι. οἱ συνάδελφοί μας οἱ ὁποῖοι ἀναγκάσθηκαν νά διακόψουν τίς σπουδές τους βάσει τοῦ Ν.Δ. 93)69 ἐξ αἰτίας τῆς ἐλεύθερης ἐκφράσεως τῆς γνώμης τους.

» Θεωροῦμε ὅτι πρίν ἀπό σύγκληση ὁποιουδήποτε Πανσπουδαστικοῦ Συνεδρίου ἀπαιτοῦνται ἐλεύθερες ἐκλογές σέ ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς φοιτητικούς Συλλόγους. Δηλώνομε ὅτι δέν πρόκειται νά λάβωμε μέρος στό Πανσπουδαστικό ἄν οἱ φοιτηταί τῶν διαφόρων Σχολῶν δέν ἐκπροσωπηθοῦν ἀπό ἀντιπροσώπους ἐκλεγμένους μόνο ἀπό τίς Γενικές Συνελεύσεις τους.

Στήν περίπτωση πού θά ὑπάρξῃ ἀντιπροσώπευσις μέσω τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων θέτομε πρός συζήτηση τά ἑξῆς:

1. Αὐτονομία καί αὐτοδιοίκησις τῶν Α.Ε.Ι. σέ σχέση μέ τήν Κυβερνητική Πολιτική. 2. Θέσις τοῦ Πανσπουδαστικοῦ ὡς πρός τίς Ἀκαδημαϊκές ἐλευθερίες πού περιορίζονται ἀπό Ν.Δ. 93)69, Ν.Δ. 180)69 περί Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, Ν.Δ. 720)71 περί διακοπῆς τῆς ἀναβολῆς στρατεύσεως. 3. Καταστατικός Χάρτης Α.Ε.Ι. 4. Ὑποχρεωτική τροποποίησις γιά ἐκδημοκρατισμό καί ἀντιπροσωπευτικές διαδικασίες ὅλων τῶν Καταστατικῶν τῶν Κλαδικῶν Συλλόγων. 5. Κριτική τῶν ἐκλογῶν καί κατοχύρωσις τοῦ ἀδιαβλήτου τῶν μελλοντικῶν. 6. Περί Δευτεροβαθμίων Σπουδαστικῶν Ὀργάνων.

» Διαμαρτυρόμαστε γιά τήν πειθαρχική δίωξη τῶν 12 σπουδαστῶν τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Συγχαίρουμε ἐκείνους ἀπό τούς Ἀκαδημαϊκούς δασκάλους τῶν Α.Ε.Ι. πού διαχώρισαν τήν στάση τους καί εἶχαν τό σθένος νά διαμαρτυρηθοῦν. Λυπούμεθα διότι ἐτέθη σέ διαθεσιμότητα ὁ κ. Χαλκιόπουλος καί διότι ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν ὁ κ. Παπαθωμόπουλος.

» Καταγγέλλομε καί καταδικάζομε τάς ἀπελάσεις Κυπρίων φοιτητῶν.

Διορισμοί καθηγητῶν εἰς Κ.Α.Τ.Ε.

Διά Β. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος 33 Γ'), διορίζονται οἱ κάτωθι εἰς κενάς θέσεις καθηγητῶν - βοηθῶν τῶν ἀνωτέρων σχολῶν τῶν Κέντρων Ἀνωτέρας Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως: Μιχ. Κονίτσας εἰς Κ.Α.Τ.Ε. Ἀθηνῶν, Θεμ. Ἀνδρικόπουλος - Ἀθηνῶν, Ἰω. Πετρᾶς - Θεσσαλονίκης Θεμ. Κόντης - Πατρῶν, Δημ. Κοντογεωργάκος - Λαρίσης, Ἀθαν. Παπαϊωάννου - Λαρίσης, Παν. Φαναριώτης - Λαρίσης, Φώτ. Παπαγιάννης - Ἡρακλείου καί Στέφ. Δάγκας - Ἡρακλείου.

Προβλήματα διορισμοῦ ἔχουν οἱ κτηνίατροι καί οἱ γεωπονοδασολόγοι

Οἱ περιωρισμένες ἐγγυήσεις ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεως μετά τήν ἀποφοίτηση ἀπό τήν Γεωπονοδασολογική Σχολή Θεσσαλονίκης ἀποτελοῦν τήν βασική αἰτία τοῦ περιωρισμένου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν νέων γιά τήν Σχολή αὐτή.

Τά ἀνωτέρω ἀναφέρονται σέ ὑπόμνημα, τό ὁποῖο ὑπέβαλε πρός τήν κυβέρνηση ὁ Σύλλογος Φοιτητῶν τῆς Γεωπονοδασολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

Τό γεγονός, τονίζεται στό ὑπόμνημα, ὅτι πλέον τῶν 1.200 πτυχιοῦχοι γεωπονοδασολόγοι τῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης καί τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Ἀθηνῶν παραμένουν ἀναξιοποίητοι καί ὑποαπασχολοῦνται σέ ἄλλα ἐπαγγέλματα (λογιστές, σερβιτόροι κ.λ.π.), σέ συνδυασμό μέ τίς περιωρισμένες προοπτικές γιά ἀνάπτυξη ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσῃ κίνητρα γιά τήν προσέλευση νέων στίς Σχολές αὐτές.

Στό ὑπόμνημα ἀναφέρεται στήν συνέχεια ὅτι ὅπως καί ἄλλοτε ὑπεδείχθη ὁ μόνος τρόπος γιά νά ἀνανεωθῇ τό ἐνδιαφέρον γιά φοίτηση στίς Γεωπονοδασολογικές Σχολές εἶναι ἡ ἄμεση ἐπαγγελματική ἀποκατάσταση τῶν πτυχιούχων σέ τομεῖς πού συνδέονται εὐθέως μέ τήν ἐπιστήμη τους τόσο μέ ἄμεσο διορισμό στίς δημόσιες ὑπηρεσίες ὅσο καί μέ τήν κατοχύρωση τῶν δραστηριοτήτων τοῦ ἐπαγγέλματος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 5 Φεβρουαρίου. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. — Ὁ μελετώμενος ὑποβιβασμός καί ἡ οὐσιαστική κατάργηση τῶν κτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τομέας γεωργίας, ὁ περιορισμός τῶν ἁρμοδιοτήτων τους καί οἱ τιθέμενοι φραγμοί στήν ἐπιστημονική καί ἐπαγγελματική ἐξέλιξη τῶν νέων κτηνιάτρων ἦταν τά κύρια θέματα πού συζητήθηκαν ἀπό τούς Ἕλληνες κτηνιάτρους στήν Γενική Συνέλευση πού πραγματοποίησαν τήν Κυριακή.

Σέ χαιρετισμό πού ἀπηύθυνε ὁ πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων κ. Ν. Ἐξαρχόπουλος ἐπεσήμανε ὅτι τά μελετώμενα ἀπό τήν κυβέρνηση μέτρα ταπεινώνουν τόν κτηνιατρικό κλάδο καί τόνισε τήν ἀμετάθετη ἀπόφαση τῶν κτηνιάτρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τομέας γεωργίας, νά διατηρήσουν τίς ἁρμοδιότητες καί τήν ὑπηρεσιακή τους ἀνεξαρτησία.

Ἡ γενική συνέλευση, στήν ὁποία παρέστησαν 250 κτηνίατροι ἀπό ὁλόκληρη τήν χώρα, ἀπεφάσισε νά ζητήσῃ:

1) Τήν ἵδρυση Γενικῆς Διευθύνσεως Κτηνιατρικῆς στό ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τομέας γεωργίας, μέ τίς ἀνάλογες Διευθύνσεις καί τά τμήματα. 2) Τήν τροποποίηση τῶν ἐγκυκλίων διαταγῶν «περί ὀργανώσεως τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν καί νομαρχιῶν» σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν ἀνεξαρτητοποίηση τῶν περιφερειακῶν κτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν καί τήν μή ὑπαγωγή τους ὑπό προϊστάμενο γεωπόνο. 3) Τόν διορισμό τουλάχιστον 500 νέων κτηνιάτρων γιά τήν κάλυψη τῶν ὑφισταμένων κενῶν.

Αἴτησις ἀναιρέσεως τοῦ τέως εἰσαγγελέως κ. Ἀλεξ. Φλώρου

ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

Κατά τούς κρατοῦντας κανόνας τοῦ δημοσίου δικαίου, διά νά θεωρηθῇ ὅτι μία ἐπανάστασις ἐπεκράτησε καί ἐδημιούργησε δίκαιον, δέν ἀρκεῖ οἱ ὀργανώσαντες τήν σχετικήν κίνησιν καί καταλαβόντες τήν ἐξουσίαν νά ἐπέτυχον μέ τήν ὑλικήν δύναμιν τήν συμμόρφωσιν τῶν πολιτῶν πρός τάς διαταγάς των. Πρέπει νά ἐπέτυχον καί τήν αὐθόρμητον προσχώρησιν τοῦ λαοῦ εἰς τήν ἰδεολογίαν των — πολιτικήν ἤ κοινωνικήν — χωρίς τήν ὁποίαν δέν ἠμπορεῖ νά γίνῃ λόγος περί ἐπαναστάσεως.

Τά ἀνωτέρω ὑποστηρίζονται, μεταξύ ἄλλων, εἰς τήν αἴτησιν ἀναιρέσεως, τήν ὁποίαν κατέθεσε χθές ὁ τ. εἰσαγγελεύς Πρωτοδικῶν κ. Ἀλέξανδρος Γ. Φλῶρος κατά τῆς πρό ἡμερῶν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, διά τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή του περί πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν του. Ἡ αἴτησις κατετέθη ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τήν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν Ἐφετείου, ὁπόθεν ἐντός τῶν ἡμερῶν θά διαβιβασθῇ εἰς τόν Ἄρειον Πάγον.

Τόσον ὁ κ. Ἀλ. Φλῶρος, ὅσον καί οἱ κ.κ. Λ. Κατσαρᾶς τ. ἐφέτης, Α. Πρόκος τ. πρόεδρος Πρωτοδικῶν, Γ. Ξενάκης τ. εἰσαγγελεύς Πρωτοδικῶν καί Β. Κιλάκος τ. πρωτοδίκης, εἶχον ἐναγάγει, ὡς γνωστόν τό ἑλληνικόν δημόσιον, προβάλλοντες ὅτι δικαιοῦνται τῶν ἀποδοχῶν των, ὡς ἐν ἐνεργείᾳ δικαστικοί λειτουργοί, δεδομένου ὅτι ἡ ἀπόλυσίς των, τόν Μάϊον 1968, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ΚΔ)1968 Σ.Π. «περί ἐξυγιάνσεως τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης», ἠκυρώθη τόν Ἰούνιον 1969 ὑπό τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τό Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἀπέρριψε τάς ἀγωγάς των, τό δέ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἐπεκύρωσε τάς πρωτοδίκους ἀποφάσεις (καθώς ἐγράφη εἰς «Τό Βῆμα» τῆς 21ης παρελθ.), διά τῆς προσβαλλομένης ἤδη ἀποφάσεως.

Παρομοίας αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατά τῶν ἐφετειακῶν ἀποφάσεων θά καταθέσουν, ὡς ἐγνώσθη, καί οἱ τέσσαρες ἄλλοι πρώην δικασταί καί εἰσαγγελεῖς.

Τό Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν — ὑποστηρίζει ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω εἰς τήν αἴτησίν του ὁ κ. Ἀλ. Φλῶρος — δέχεται μέν ὅτι ἡ ΚΔ)1968 Συντακτ. Πράξις, ἡ ἀναστείλασα τάς περί ἰσοβιότητος καί μονιμότητος τῶν δικαστῶν καί εἰσαγγελέων συνταγματικάς διατάξεις, εἶναι ἰσχυρά, ὡς ἐκδοθεῖσα ἀπό ἐπικρατήσασαν ἐπανάστασιν, δέν βεβαιώνει ὅμως εἰς τήν ἀπόφασίν του, ὅτι ἡ τελευταία αὕτη ἐπέτυχε τήν κατά τά ἀνωτέρω αὐθόρμητον συμμόρφωσιν τῶν πολιτῶν εἰς τάς προσταγάς της. Ἐσφαλμένως κατά συνέπειαν ἐφήρμοσεν ἡ ἐφετειακή ἀπόφασις τούς κανόνας τοῦ δημοσίου δικαίου περί τῆς νομικῆς ἐννοίας τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἄλλοι λόγοι ἀναιρέσεως

Περαιτέρω, ὁ κ. Ἀλ. Φλῶρος ὑποστηρίζει, μεταξύ ἄλλων, εἰς τήν αἴτησιν του:

● Διά τῆς Α)1967 Σ.Π. ὡρίσθη ὅτι τό Σύνταγμα θ' ἀναθεωρηθῇ εἰς τάς μή θεμελιώδεις διατάξεις του. Ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ δέν συνάγεται, ὅπως ἐσφαλμένως ἐδέχθη τό Ἐφετεῖον, ὅτι μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Νοεμβρίου 1968 ἠμποροῦσε ἡ ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς 21.4.1967 προελθοῦσα κυβέρνησις ν' ἀσκῇ ἀπεριόριστον συντακτικήν ἐξουσίαν, ἀνατρέπουσα θεμελιώδεις βάσεις τοῦ πολιτεύματος, ὅπως εἶναι ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέει καί ἡ καταλυθεῖσα ἀνεξαρτησία τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν.

● Ἡ καταργήσασα τήν δικαστικήν ἀνεξαρτησίαν ΚΔ)1968 Σ.Π. ἦτο ἀνίσχυρος, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί διότι ἀντετίθετο πρός τήν διακηρυχθεῖσαν ἰδεολογίαν τῆς στρατιωτικῆς κινήσεως τῆς 21.4.1967, συνισταμένην εἰς τήν προστασίαν, ὡς ἐλέχθη, τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καί τήν καλυτέραν διαρρύθμισιν τῆς λειτουργίας του.

● Ἀνίσχυρος ἦτο ἡ ΚΔ)1967 Σ.Π. καί ὡς ἀντιτιθεμένη εἰς ὡρισμένας ἀνωτέρας ἀρχάς δικαίου, «ὑπερσυνταγματικάς», ὅπως εἶναι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τήν ἀπονομήν τῆς δικαιοσύνης, τάς ὁποίας ὀφείλει νά σέβεται ὄχι μόνον ὁ κοινός νομοθέτης, ἀλλά καί αὐτή ἡ συντακτική ἐξουσία.

● Εἰδικώτερον, εἶναι ἀνίσχυρον τό καθιερωθέν διά τῆς ΚΔ)1968 Σ.Π. ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Πρῶτον, διότι ἀντίκειται εἰς τήν ἔννοιαν τῆς νομιμότητος τῆς διοικήσεως καί τόν δικαστικόν ἔλεγχον τῶν πράξεών της, πού ἀποτελοῦν ἀνωτάτην ἀξίαν τῆς δημοκρατίας. Καί δεύτερον, διότι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δέν εἶναι δυνατόν νά θεωρηθῇ ὅτι ἐξηκολούθησε νά ἰσχύῃ «τό ἀπαράδεκτον» καί μετά τήν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος 1968. Σημειωτέον ὅτι τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἠκύρωσε τάς ἀπολύσεις τῶν δικαστικῶν, δεχθέν ὅτι τό ἀπαράδεκτον κάμπτεται ὁσάκις διαπιστοῦται παράβασις τῶν ὅρων τῆς καθιεροῦσης τοῦτο συντακτικῆς πράξεως.

Λογική καί νομική ἀνακολουθία

Δι' ὅλους αὐτούς τούς λόγους, ὑποστηρίζει ὁ κ. Ἀλέξανδρ. Φλῶρος, τό Ἐφετεῖον ἐσφαλμένως δέν ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ΚΔ)1968 Σ.Π. εἶναι ἀνίσχυρος ἐν ὅλῳ ἤ τουλάχιστον ἐν μέρει (ὡς πρός «τό ἀπαράδεκτον»).

Ἐν συνεχείᾳ, εἰς τήν αἴτησιν ἀναιρέσεως ἐπισημαίνεται μία «καταφανής νομική καί λογική ἀνακολουθία» τῆς ἐφετειακῆς ἀποφάσεως:

Τό Ἐφετεῖον ἐδέχθη — γράφει ὁ κ. Ἀλέξ. Φλῶρος — ὅτι τό ἀκυρῶσαν τάς ἀπολύσεις τῶν δικαστῶν Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶχε, παρά τό «ἀπαράδεκτον» τῆς ΚΔ)1968 Σ.Π., δικαιοδοσίαν νά ἐρευνήσῃ ἄν ἐτηρήθησαν κατά τάς ἀπολύσεις οἱ ὅροι οἱ διαγραφόμενοι ὑπ' αὐτῆς τῆς ΚΔ' Σ.Π. Ἔκρινεν ὅμως τό Ἐφετεῖον ἐπίσης, ὅτι ἡ ΚΔ' Σ.Π. δέν περιεῖχεν ὅρον προηγουμένης κλήσεως πρός ἀκρόασιν τῶν ὑπό ἀπόλυσιν δικαστικῶν, διά παράβασιν τοῦ ὁποίου ὅρου τό ἀνώτατον διοικητικόν δικαστήριον ἠκύρωσε τάς ἀπολύσεις. Καί ὅτι ἑπομένως αἱ ἀκυρώσεις τῆς ἀπολύσεως τῶν δικαστικῶν, ὑπό τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ΚΔ' Σ.Π., λόγῳ παραβιάσεως ὅρου μή διαγραφομένου ὑπ' αὐτῆς, εἶναι ἀνυπόστατοι ὡς ἀποφασισθεῖσαι ἄνευ δικαιοδοσίας.

Ἀλλ' ὡς ὑποστηρίζει ὁ αἰτῶν, ὅταν τό δικαστήριον ἔχῃ δικαιοδοσίαν νά ἐρευνήσῃ ἄν ἐτηρήθησαν οἱ διαγραφόμενοι ὅροι, ἔχει κατ' ἀνάγκην δικαιοδοσίαν νά ἐρευνήσῃ, ἑρμηνεῦον τήν σχετικήν νομοθετικήν πρᾶξιν, ποῖοι εἶναι οἱ διαγραφόμενοι ὅροι. Ἀποφαινόμενον συνεπῶς ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖνος ἤ ὁ ἄλλος ὅρος καί ὅτι παρεβιάσθη, ἀποφαίνεται ἐντός τῆς δικαιοδοσίας του. Ἑπομένως, κατά τάς ἀρχάς τοῦ δεδικασμένου, ἡ ἀπόφασίς του εἶναι ἰσχυρά, ἀδιαφόρως ἄν εἶναι ὀρθή ἤ ἐσφαλμένη.

Μικρά ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Τροποποιοῦνται

αἱ διατάξεις πού διέπουν τήν χορήγηση καί χρησιμοποίηση δελτίων βενζίνης, ἀπό τούς ξένους τουρίστες στήν Ἰταλία. Τό νέο καθεστώς θά ἀρχίσῃ νά ἰσχύῃ ἀπό τίς 2 Μαρτίου ἐ.ἔ.

Ἀπορρίφθηκε

ἀπ' τήν ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμόν 206)73) αἴτηση ἀκυρώσεως κατά περυσινῆς πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ κι' Ἐπιστημῶν, μέ τήν ὁποίαν εἶχε χαρακτηρισθῆ «ἱστορικόν διατηρητέον μνημεῖον» ὁ Ναός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στήν ὁδόν Τιμ. Βάφσου 8, κοντά στήν πλατεία Μαβίλη.

Κέντρα

ὑγείας συνεστήθησαν στά ἰατρεῖα τῶν ὑποκαταστημάτων τοῦ Ι.Κ.Α. Καμινίων καί Ἁγίων Ἀναργύρων.

Ὁ Σύνδεσμος

Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων ὀργανώνει στίς 24 τρέχοντος στό κέντρο «Μουλέν Ρούζ» χορό ὑπέρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν του.

Μνημόσυνο

τῆς πριγκηπίσσης Ἀλίκης, τελεῖ ὁ Ἑλληνικός Ἐρυθρός Σταυρός, μεθαύριο Πέμπτη στό παρεκκλήσιο τῆς ἐξοχῆς ἀδελφῶν «Μάρθα - Μαρία στό Ἡράκλειο Ἀττικῆς.

Νέοι δήμαρχοι

Τυρνάβου, ὁ κ. Ε. Κατσανιώλας καί Διστόμου ὁ κ. Π. Τζόφας, διορίζονται μέ ἀπόφαση τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

Πλήρωση

64 θέσεων πολιτικῶν μηχανικῶν Α2 κλάδου, τριῶν θέσεων ἀρχιτεκτόνων, 5 θέσεων μηχανοδηγῶν - ἠλεκτρολόγων καί 4 ἀγρονόμων - τοπογράφων προκηρύχθηκε ἀπό τό ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ὑποβάλουν αἰτήσεις μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

Ὁ χοροδιδάσκαλος

τῆς σχολῆς Ἰκάρων κ. Ἄγγελος Καραμπέτσος κατελήφθη ἀπό τήν 35 ετίαν καί ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας δυνάμει βασιλικοῦ διατάγματος.

Πέθανε

ξαφνικά στό Καματερό τό ἡλικίας 2½ ἐτῶν κοριτσάκι τοῦ Σταματίου Καπέλλη. Τό πτῶμα μεταφέρθηκε στό Νεκροτομεῖο Ἀθηνῶν πρός ἐξακρίβωση τῶν αἰτίων τοῦ θανάτου.

Σέ καρδιακό

νόσημα ὀφείλεται ὁ θάνατος τῆς 19χρονης Βασιλικῆς Σ. Καρτέρη, συζύγου Ἱερέως τῆς Μητροπόλεως. Ἀπό τήν νεκροτομή, πού ἔγινε στό πτῶμα της, διεπιστώθη, ὅτι ἡ Καρτέρη, ἔπασχε ἀπό στένωση τῆς ἀορτῆς καί χρονία μυοκαρδίτιδα. Ἡ Καρτέρη πέθανε ξαφνικά σέ διαμέρισμα πολυκατοικίας, στήν Κηφισιά, ὅπου ἔμενε.

Ἔπεσε

ἀπό τήν σκάλα τοῦ σπιτιοῦ της ἐπί τῆς ὁδοῦ Σμύρνης 41 τῆς Νέας Ἰωνίας ἡ Φανή Ἀντωνιάδου, ἐτῶν 60, καί τραυματίσθηκε θανάσιμα στό κεφάλι. Ἡ γυναίκα μεταφέρθηκε στό Γενικό Κρατικό Νοσοκομεῖο, ὅπου καί ὑπέκυψε.

Πτῶμα

ἀνδρός, ἀγνώστου ταυτότητος, ἀνευρέθη στήν περιοχή Δαφνοποτάμου Κυμασίου Εὐβοίας. Στό πορτοφόλι του ὑπῆρχαν 630 μάρκα Δυτικῆς Γερμανίας καί χαρτονομίσματα ἄλλων ξένων κρατῶν. Εἶναι πιθανόν τό πτῶμα νά ἀνήκῃ σέ ἕνα ἀπό τούς δύο ἀγνοούμενους Ἕλληνες ναυτικούς, κατά τό ναυάγιο τοῦ φορτηγοῦ «Ἄθενς Μπούργκ» στό Μαντούδι τῆς Εὐβοίας. Σχετική ἔρευνα γίνεται ἀπό τό ὑπολιμεναρχεῖο Αἰδηψοῦ.

Ὁ Λαγκαδίτης μέ πέδιλα στό ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου

6 καί 2 χρόνια φυλακή σέ δύο «κεραμιδόγατους»

Σάν «κεραμιδόγατοι» ἦταν γνωστοί στήν Ἀσφάλεια οἱ Γεώργιος Δενδρινός 40 ἐτῶν, καί Θεόδωρος Λαγκαδίτης 25 ἐτῶν. Μόλις νύχτωνε ἀνέβαιναν στά κεραμίδια. Ἔβγαζαν μερικά μέ προσοχή καί γλυστροῦσαν στό ἐσωτερικό τοῦ σπιτιοῦ. Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι σ' ὅλα τά σπίτια ἔμπαιναν ἀπό τά κεραμίδια. Ὅταν μποροῦσαν χρησιμοποιοῦσαν καί τά κλασικά μέσα.

Σέ σχετικά μικρό διάστημα ἔκαναν πάνω ἀπό σαράντα διαρρήξεις καί κλοπές. Συνελήφθησαν ὅμως καί χθές καταδικάστηκαν ὁ μέν Δενδρινός σέ κάθειρξη 6 ἐτῶν, ὁ δέ Λαγκαδίτης σέ φυλάκιση 2 ἐτῶν. Γιά τόν δεύτερο τό δικαστήριο δέχθηκε «ἐλαττωμένον καταλογισμό, λόγῳ βλακείας».

Ὁ Δενδρινός ἀρνήθηκε τά πάντα. «Δέν ἔκανα τίποτε, τό παρελθόν μέ κυνηγᾶ». «Δέν πρέπει νά σᾶς ἐπηρεάζῃ τόν παρελθόν μου», ἔλεγε συνεχῶς ὁ Δενδρινός. «Μή τόν ἀκοῦτε. Ὅλα μαζί τά κάναμε. Μαζί φάγαμε ξύλο στήν Ἀσφάλεια καί μαζί πρέπει νά δικασθοῦμε», εἶπε στήν ἀπολογία του ὁ Λαγκαδίτης, ἐμφανίσθηκε μέ σαγιονάρες στό Πενταμελές Ἐφετεῖον.

«Ποιός κρατοῦσε τσίλιες»; ρώτησε ὁ πρόεδρος τόν Λαγκαδίτη. «Τί μπουκαδόρος, τί τσιλιαδόρος, τό ἴδιο εἶναι. Ἄν εἴμαστε μαζί κ. Πρόεδρε ἤ ἐγώ θά ἔμπαινα ἤ ἐσύ!», ἀπάντησε καί συμπλήρωσε: «Μοῦ ζήτησαν ἀπό τήν Ἀσφάλεια νά κάνω ἀναπαράσταση. Δέν δέχθηκα. Τί νά ἔκανα. Θά κατέστρεφα ἀκόμη μερικά κεραμίδια...».

ΑΠΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Σέ 20 μέρες εἰσέπραξε μέ ἀπάτη 1.800.000 δρ.!

● ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΕ ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ 2 ΕΤΩΝ

Σέ φυλάκιση 2 ἐτῶν καί 3 μηνῶν καταδικάσθηκε χθές ἀπό τό Τριμελές Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν ὁ Ἰωάννης Διακάκης ἐτῶν 43 πλοίαρχος ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ γιά ἀπάτη σέ βάρος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης.

Ποσόν 1.800.000 δραχμῶν κατώρθωσε νά εἰσπράξῃ ὁ Διακάκης σέ διάστημα εἴκοσι ἡμερῶν ἀπό τό ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης στό Κολωνάκι.

Ὁ Διακάκης ἐμφανίσθηκε στίς 22 Αὐγούστου 1972 στό ὑποκατάστημα ἔχοντας μαζί του ἕνα τσέκ τῆς «Φέρστ Νάσιοναλ Σίτυ Μπάνκ» Νέας Ὑόρκης. Διαβεβαίωσε τούς ὑπευθύνους ὅτι ἔχει στήν ἐν λόγῳ Τράπεζα καταθέσεις 100.000 δολλαρίων. Ἐκεῖνοι χωρίς νά ἐπικοινωνήσουν μέ τήν ξένη Τράπεζα ἐξαργύρωσαν τό τσέκ. Μέ τήν ἴδια μέθοδο ὁ Διακάκης εἰσέπραξε 1.800.000 δραχμές.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑποκαταστήματος εἶπαν χθές ὅτι ὁ Διακάκης τούς ἐξαπάτησε. Ἀπό τόν ἔλεγχο, πού ἔγινε διαπιστώθηκε ὅτι ὁ Διακάκης δέν εἶχε λογαριασμό στήν Τράπεζα.

Οἱ ἴδιοι εἶπαν ὅτι ἔδωσαν τά χρήματα γιατί ἤξεραν ὅτι ὁ Διακάκης εἶχε πέντε ἐφοπλιστές συγγενεῖς!

Ὁ Διακάκης μᾶς ἔλεγε ὅτι χρειάζεται τά χρήματα ἀμέσως γιατί κτίζει ἕνα σπίτι στήν Σαρωνίδα. Αὐτός, ὅμως, τά ἔχασε στό Καζῖνο ὅπως μᾶς εἶπε ἡ μνηστή του, συμπλήρωσε ἕνας μάρτυρας.

Στήν ἀπολογία του ὁ Διακάκης εἶπε ὅτι βοήθησε ἕνα Κινέζικο πλοῖο πού κινδύνευσε ἔξω ἀπό τό Ἰσραήλ καί σάν πλοίαρχος ἔπρεπε νά πάρῃ μία προμήθεια. Ἡ Ἑταιρεία του πού εἰσέπραξε ἀπό τήν Ἀσφάλεια τά χρήματα δέν κατέθεσε τήν προμήθειά του στήν Τράπεζα ὅπως περίμενε καί ἔτσι ἔμεινε ἐκτεθειμένος.

Ὅταν ρωτήθηκε γιατί δέν ἐπικοινώνησε πρῶτα μέ τήν ξένη Τράπεζα γιά νά διαπιστώσῃ ἄν εἶχαν κατατεθῆ τά χρήματα καί μετά νά πάῃ στήν Ἐμπορική Τράπεζα νά εἰσπράξῃ δέν ἀπάντησε.

Ὁδηγοί, ἡ Τροχαία Ἀθηνῶν σᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἐντός κατωκημένων περιοχῶν τό ὅριον ἀνωτάτης ταχύτητος τῶν ὀχημάτων εἶναι 50 χιλιόμετρα καθ' ὥραν, ἐκτός ἐάν ὁρίζηται ἄλλως διά πινακίδων.

Διά μοτοποδήλατα, ἀγροτικά μηχανήματα καί μηχανήματα ἔργων, τό μέγιστον ὅριον ταχύτητος εἶναι 40 χιλιόμετρα καθ' ὥραν.